

[Finansministeren.]

ministeren samt af mig tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod de af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Ordføreren (Hans Knudsen): Som fremhævet under denne debat er der hos de i udvalget repræsenterede partier enighed om at gennemføre de foreslåede ændringer, og der kan derfor ikke være grund til at føre nogen lang debat om de forskellige enkeltheder i ændringsforslagene, om de indrømmelser, vi hver for sig har måttet gøre, og om de ønsker, vi også hver for sig måtte have haft på de forskellige områder. Jeg skal derfor kun gøre nogle ganske få bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremhævede i sin tale så stærkt, at det ærede medlems parti navnlig var interesseret i, at skattelettelserne skulle sætte ind lige over sygekassegrænsen. Jeg vil gerne understrege, at det netop også er det, der er sket, idet vi i udvalget har været enige om, at der for disse mellemindkomsters vedkommende virkelig tiltrængtes en lettelse. Men hvis det skal udlægges på den måde, at man ikke mener, den samme lettelse var påkrævet også overfor de indtægter, der ligger noget lavere, ikke mindst indtægter på omkring 4—5—6—7 000 kr., hvor der praktisk talt ingen skatteevne er, deler jeg i hvert fald ikke det ærede medlems opfattelse.

Det ærede medlem fremhævede også, at det var hans partis betragtning, at kredsen af skatteydere burde udvides i stedet for at indskrænkes. Jeg er for så vidt enig med det ærede medlem. Hvis en sådan udvidelse var begrundet i, at gennemsnitsindkomsterne og gennemsnitslevetiden var blevet effektivt forbedret, så at der var tale om en forøget skatteevne hos en større kreds af befolkningen, kunne jeg være enig i, at det vel også var naturligt, at kredsen af skatteydere udvidedes. Men når vi diskuterer problemet på det grundlag, at vi for forsørgere allerede begynder med en beskatning af indkomster, der ligger under 4 000 kr., mener jeg, vi er så langt nede i forhold til de nuværende leveomkostninger, at der i hvert fald ikke kan være noget rimeligt grundlag for en udvidelse af antallet af skatteydere derigennem, at man fører be-

skatningen længere ned eller undlader at gennemføre en ajourføring, som begrænser tilgangen af skatteydere på disse trin. Jeg kan forøvrigt oplyse, at vi da heller ikke i de senere år har foretaget en begrænsning af det samlede antal af skatteydere. Før krigen var der af 1 000 skatteydere over 18 år 658, som betalte statsskat. På trods af den hævnning af bundgrænsen, der flere gange har fundet sted, er dette antal alligevel steget, så at der i dag er 705 af 1 000 skatteydere, som betaler statsskat.

Det er flere gange blevet fremført her, at der skulle være afgivet visse løfter, også fra vort parti, om opgivelse af skolebespisning, rugbrødstilskud — og jeg ved ikke hvad. Må jeg heroverfor sige, at jeg erindrer i hvert fald ikke, at der på noget tidspunkt af os er sagt andet, end at disse ting naturligvis måtte afgøres under det udvalgsarbejde, der på disse områder var i gang.

Jeg vil også gerne knytte en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelse om, at han så med særlig glæde på, at den skatteforhøjelse, som den højtærede finansminister havde foreslået for de største indtægter, var opgivet. Jeg deler ikke det ærede medlems glæde på det område. Jeg havde hellere set, at man havde bevaret denne lille forhøjelse af beskatningen af de allerstørste indtægter, hvis der så derigennem kunne være skaffet penge til en lidt større lettelse for de indtægter, der ligger lige omkring sygekassegrænsen. Jeg tror, jeg ved første behandling omtalte en skattepligtig indtægt på omkring et halvt hundred tusind kroner — altså en virkelig indtægt på 83 000 kr. — der var beskattet med 33 000 kr., hvorefter der altså alligevel var 50 000 kr. tilovers. Det var overfor sådanne indtægter, den højtærede minister havde foreslået en stramning på 1 000 kr. i beskatningen netop for at skabe dækning for de lettelser, der var foreslået for mellemindtægterne. Jeg ønsker at understrege, at jeg naturligvis hellere havde set, at man havde bevaret denne stramning og eventuelt givet lidt større lettelser nedefter, men det er altså de ønsker og forhåbninger, vi har haft. På forskellige områder har vi fået vore ønsker gennemført, omend ikke i fuld udstrækning, men jeg tror alligevel, at når man ser de 5 forslag som en helhed, må man sige, at det resultat, der er kommet